

UCHWAŁA Nr 37 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1981 r.

w sprawie zmiany norm zaopatrzenia ludności w cukier.

W związku z nieurodzajem buraków cukrowych w 1980 r. i dużym spadkiem produkcji cukru Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zmianę norm sprzedaży cukru na okres przejściowy od dnia 1 marca 1981 r. do dnia 31. października, 1981 r. na zasadach określonych w uchwale.

§ 2. Uprawnienia do otrzymania kart zaopatrzenia w cukier mają:

- 1) wszyscy obywatele polscy zamieszkujący w Polsce, z wyjątkiem osób otrzymujących całodzienne wyżywienie w systemie koszarowym, hotelach robotniczych, internatach, domach dziecka, domach pomocy społecznej i innych zakładach opieki,
- 2) cudzoziemcy zamieszkujący i wykonujący pracę w Polsce, z wyjątkiem pracowników przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych oraz innych osób z nimi zrównanych, a posiadających status dyplomatyczny.

§ 3. 1. Ustala się powszechnie obowiązujące miesięczne normy zaopatrzenia ludności w cukier:

- 1) norma zaopatrzenia „C-1” — 1,5 kg,
- 2) norma zaopatrzenia „C-2” — 1,0 kg.

2. Karty zaopatrzenia ludności w cukier przysługują:

- 1) karta zaopatrzenia „C-1” — dzieciom i młodzieży od lat 18, matkom karmiącym i kobietom ciężarnym od 5 miesiąca ciąży,
- 2) karta zaopatrzenia „C-2” — pozostałej ludności.

3. Karta zaopatrzenia uprawnia do nabycia w drodze sprzedaży reglamentowanej cukru według norm określonych w ust. 1.

§ 4. Ministrowie Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu określą szczegółowe zasady dostaw, rozdziału i sprzedaży cukru oraz wydawania kart zaopatrzenia.

§ 5. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 174 Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1976 r. w sprawie wprowadzenia na okres przejściowy sprzedaży cukru na bilety towarowe oraz sprzedaży komercyjnej cukru,
- 2) uchwała nr 42 Rady Ministrów z dnia 10 maja 1980 r. w sprawie zasad sprzedaży cukru dla ludności (Monitor Polski Nr 14, poz. 64).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 marca 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

UCHWAŁA Nr 39 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1981 r.

w sprawie powołania Komitetu Gospodarczego Rady Ministrów.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się Komitet Gospodarczy Rady Ministrów, zwany dalej „Komitetem”.

2. Zadaniem Komitetu jest zapewnienie sprawnego kierowania gospodarką narodową w celu realizacji planów społeczno-gospodarczych oraz przywrócenia równowagi ekonomicznej i harmonijnego rozwoju kraju.

3. Komitet jest organem Rady Ministrów i działa w zakresie ustalonym w § 2.

§ 2. Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- 1) zapewnienie koordynacji podstawowych zadań wynikających z polityki społeczno-gospodarczej i narodowych planów społeczno-gospodarczych, ze szczególnym uwzględnieniem rynku wewnętrznego i sytuacji pieniężno-rynkowej, problematyki cen, handlu zagranicznego i bilansu płatniczego państwa, inwestycji, budownictwa i transportu,
- 2) zapewnienie koordynacji działań zmierzających do rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej, ze

szczególnym uwzględnieniem zapewnienia dla rolnictwa i przemysłu rolno-spożywczego dostaw środków produkcji oraz zwiększenia skupu produktów rolnych i poprawy salda obrotów artykułami rolno-spożywczymi z zagranicą,

- 3) zapewnienie koordynacji działań zmierzających do prawidłowego zaopatrzenia materiałowo-technicznego gospodarki z produkcji krajowej i importu, prawidłowego funkcjonowania więzi kooperacyjnych, zwiększenia wykorzystania lokalnych zasobów surowców i materiałów wtórnych, uzyskania postępu w oszczędnym zużyciu paliw, energii, surowców i materiałów,
- 4) koordynowanie i inicjowanie przedsięwzięć zapewniających rozwój współpracy gospodarczej z zagranicą, wzrost udziału Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w międzynarodowym podziale pracy, rozwijanie integracji gospodarki Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z państwami członkowskimi Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, rozpatrywanie projektów ważniejszych umów i porozumień gospodarczych zawieranych z innymi krajami i organizacjami międzynarodowymi oraz ocena ich realizacji.

- 5) analizowanie i inicjowanie przedsięwzięć i instrumentów ekonomiczno-finansowych oraz rozwiązań organizacyjno-prawnych zapewniających prawidłowy i harmonijny rozwój gospodarki oraz poprawę efektywności gospodarowania,
- 6) rozpatrywanie informacji i analiz dotyczących realizacji zadań społeczno-gospodarczych przez naczelne, centralne i terenowe organy administracji państwowej oraz sytuacji społeczno-gospodarczej kraju i podejmowanie odpowiednich wniosków,
- 7) rozpatrywanie i koordynacja ważniejszych problemów i przedsięwzięć o charakterze międzyresortowym i międzywojewódzkim oraz projektów ich rozwiązań, w szczególności zmierzających do usuwania występujących zagrożeń i trudności w realizacji zadań społeczno-gospodarczych,
- 8) rozpatrywanie i koordynacja przedsięwzięć dotyczących doskonalenia struktur organizacyjno-gospodarczych,
- 9) rozpatrywanie projektów programów rozwoju gospodarki narodowej oraz opiniowanie dla Rady Ministrów projektów narodowego planu społeczno-gospodarczego i budżetu Państwa,
- 10) rozpatrywanie wniosków wynikających ze spraw kierowanych do Rządu przez Sejm, Radę Państwa i Najwyższą Izbę Kontroli oraz podejmowanie odpowiednich przedsięwzięć zapewniających realizację tych wniosków,
- 11) rozpatrywanie innych spraw zleconych przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów.

§ 3. Komitet Gospodarczy Rady Ministrów:

- 1) rozpatruje na posiedzeniach sprawy określone w § 2,
- 2) wydaje wytyczne i zalecenia w zakresie ustalonym w § 2, określa zadania, terminy, organy i instytucje odpowiedzialne za realizację tych zadań oraz ocenia ich wykonanie,
- 3) przedstawia Radzie Ministrów opinie, wnioski i projekty decyzji w sprawach o zasadniczym znaczeniu dla gospodarki narodowej,
- 4) podejmuje niezbędne ustalenia i inne środki dla zapewnienia wykonania powierzonych zadań,
- 5) powołuje zespoły dla przygotowania określonych spraw,

- 6) zleca przeprowadzenie ekspertyz i badań,
- 7) składa Radzie Ministrów okresowe sprawozdania ze swojej działalności.

§ 4. 1. W skład Komitetu wchodzi:

- 1) Przewodniczący — Wiceprezes Rady Ministrów Mieczysław Jagielski
- 2) zastępcy Przewodniczącego:
 - Wiceprezes Rady Ministrów — Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów
 - Wiceprezes Rady Ministrów koordynujący działalność resortów przemysłowych
- 3) członkowie:
 - Wiceprezes Rady Ministrów koordynujący rozwój rolnictwa i gospodarki żywnościowej
 - Minister Rolnictwa
 - Minister Finansów
 - Minister Handlu Wewnętrznego i Usług
 - Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej
 - Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
 - Minister Gospodarki Materiałowej
 - Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
 - Przewodniczący Państwowej Komisji Cen
 - Prezes Narodowego Banku Polskiego
- 4) sekretarz — Podsekretarz Stanu w Urzędzie Rady Ministrów.

2. Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu może powoływać w skład Komitetu inne niż wymienione w ust. 1, imiennie określone osoby.

3. Przewodniczący Komitetu może zapraszać do udziału w posiedzeniach i pracach Komitetu ministrów i kierowników urzędów centralnych, nie będących członkami Komitetu, a także wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego, przedstawicieli Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i naczelnych władz stronnictw politycznych, przedstawicieli nauki i praktyki gospodarczej oraz organizacji spółdzielczych i społecznych.

§ 5. Obsługę Komitetu i środki związane z jego działalnością zapewnia Urząd Rady Ministrów.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

50

UCHWAŁA Nr 40 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1981 r.

w sprawie gospodarki gruntami rolnymi.

W związku z wytycznymi Biura Politycznego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Prezydium Naczelnego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego w sprawie węzłowych problemów polityki rolnej, rolnictwa i gospodarki żywnościowej, w celu poprawy gospodarki gruntami rolnymi i zapewnienia warunków nienaruszalności własności indywidualnych gospodarstw rolnych i stabilności gospodarowania w rolnictwie, Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Podstawowymi zadaniami organów administracji państwowej i państwowych jednostek organizacyjnych

pracujących na rzecz rolnictwa w zakresie gospodarki gruntami rolnymi są:

- 1) zapewnienie pełnego i efektywnego wykorzystania gruntów rolnych,
- 2) oddziaływanie w kierunku poprawy struktury obszarowej gospodarstw rolnych, zwłaszcza indywidualnych,
- 3) ograniczanie przeznaczania gruntów rolnych na cele nierolnicze.

§ 2. 1. Naczelnik gminy jest zobowiązany do zasięgnięcia opinii samorządu rolniczego w sprawach: